

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/98/2020
Identifikačné číslo spisu: 6019200474
Dátum vydania rozhodnutia: 27. apríla 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:6019200474.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: W.. T. T., nar. XX.X.XXXX, bytom D. č. XX, J. J., právne zastúpený: Mgr. Miroslavom Šandríkom, advokátom so sídlom Strážovská č. 625/1 Vrbové, proti žalovanému: Ministerstvo obrany SR, so sídlom Kutuzovova č. 8 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. : SELUZ-4-35-2/2016-OdSP zo dňa 28.6.2016 a č.: SELUZ-4-92-2/2016-OdSP zo dňa 26.1.2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/175/2019-73 zo dňa 26.3.2020, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Žalovanému náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 24S/175/2019-73 zo dňa 26.3.2020 zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: SELUZ-4-35-2/2016-OdSP zo dňa 28.6.2016 a č. : SELUZ-4-92-2/2016-OdSP zo dňa 26.1.2017.

2. Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia Bratislava (ďalej len „prvostupňový orgán“ alebo „VÚSZ“) rozhodnutím č. VUSZ-65301025401607-VD/2016 z 09.03.2016 podľa ustanovenia § 143aa ods. 1, v spojitosti s ustanovením § 143ab ods. 1 a 143ac ods. 1 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č.328/2002 Z. z.“) priznal žalobcovi od 01.04.2015 výsluhový dôchodok vo výške 1 331,02 Eur mesačne a podľa § 68 ods. 1 a 3 zákona č. 328/2002 Z. z. súčasne zvýšil od 01.06.2015 výsluhový dôchodok zo sumy 1 331,02 Eur na sumu 1 334,66 Eur (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie vo veci výsluhového dôchodku“).

3. O odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vo veci výsluhového dôchodku rozhodlo Ministerstvo obrany Slovenskej republiky (ďalej len „Ministerstvo obrany SR“) rozhodnutím č.

SEU-4-35-2/2016-OdSP zo dňa 28.06.2016 tak, že odvolanie žalobcu zamietlo a prvostupňové rozhodnutie potvrdilo (ďalej len „napadnuté rozhodnutie vo veci výsluhového dôchodku“). Z výkazu doby trvania služobného pomeru na účely výsluhového zabezpečenia mal žalovaný za preukázané, že odvolateľov služobný pomer trval 25 rokov a 280 dní, z toho 23 rokov a 310 dní do 30. apríla 2013 a jeden rok a 335 dní od 01. mája 2013 do 31. marca 2015. Rozhodujúcim obdobím na zistenie základu pre výpočet dávok výsluhového zabezpečenia bolo obdobie desiatich rokov od roku 2005 do roku 2014. Z finančných podkladov pre vykonanie doplatku platu za obdobie od 10.07.2007 do 11.03.2015, predložených Vojenským útvaram 2013 Bratislava vyplynulo, že príjmov najlepší skončeným kalendárnym rokom služobného pomeru v rozhodujúcom období na zistenie základu pre výpočet dávok výsluhového zabezpečenia bol rok 2014, v ktorom odvolateľ dosiahol hrubý príjem 29 040,-Eur. Na žalobcovu odvolaciu námietku nezapočítania príplatku príslušníka Vojenského spravodajstva do základu pre výpočet výsluhového dôchodku žalovaný uviedol, že z predložených finančných podkladov vyplýva, že hrubý mesačný príjem odvolateľa bol v roku 2014 vo výške 2 420,-Eur, z toho hodnotný plat bol vo výške 2 163,-Eur a príplatok príslušníka Vojenského spravodajstva vo výške 257,-Eur. Príplatok príslušníka Vojenského spravodajca spolu s hodnotným platom tvorí hrubý príjem odvolateľa, čo znamená, že prvostupňový orgán verejnej správy pri určovaní základu pre výpočet výsluhového dôchodku odvolateľa zohľadnil aj jemu priznaný a vyplatený príplatok príslušníka Vojenského spravodajstva. Vo vzťahu k odvolacej námietke tiež poukázal na oznámenie o výške a zložení platu profesionálneho vojaka č.p.: VS100-3-349/2005 z 1.9.2005 vydaného vedúcim služobného úradu, podľa ktorého služobný plat odvolateľa pozostával z hodnotného platu podľa § 139 zákona č. 346/2005 Z. z. a príplatku za výkon štátnej služby v organizačnej zložke Vojenské spravodajstvo vo výške 7 730,-Sk (v prepočte 257,-Eur). Predmetný príplatok odvolateľovi nebol priznaný percentuálnym vyjadrením, ale pevne stanovenou sumou 257,-Eur a v takejto výške mu bol doplatený. Žalovaný uzavrel, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy z vecného i právneho hľadiska, s prihliadnutím na celé konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia zistil, že prvostupňové rozhodnutie obsahuje všetky náležitosti v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) a nebol dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu.

4. Prvostupňový orgán rozhodnutím č. VUSZ-65301025401607-O-2/2016 zo dňa 13.10.2016 vo vzťahu k žiadosti o priznanie odchodného rozhodol tak, že
1/ podľa § 143z ods. 1 a § 143ac ods. 1 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z. s použitím § 33 ods. 1 písm. c/ a ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z. v znení platnom a účinnom do 30.04.2013 žalobcovi priznal odchodné vo výške 26 620,33 Eur,
2/ podľa § 143z ods. 1, v spojení s § 36 zákona č. 328/2002 Z.z. v znení platnom a účinnom do 30.04.2013 skonštatoval, že žalobcovi ako účastníkovi konania sa vyplatí odchodné podľa bodu 1, znížené o sumu odchodného vyplateného pri predchádzajúcom skončení služobného pomeru a teda znížené o
a/ 10 362,-SKK (po prepočte 343,95 Eur), teda o sumu odchodného vyplateného dňa 01.10.1993 Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky,
b/ 365,76 SKK (po prepočte 12 118,30 Eur), vyplatených VÚSZ na základe rozhodnutia č.65301025401607/7-VUSZ/DO2 z 21.02.2007,
c/ 73 688,-SKK (po prepočte 2 446,-Eur), vyplatených VÚSZ na základe rozhodnutia č.5301025401607/15-VUSZ/DO2 z 05.09.2007 a
d/ 207,93 Eur, vyplatených VÚSZ na základe rozhodnutia č. VUSZ-65301025401607/28-OVZ zo dňa 17.02.2011, teda žalobcovi sa na základe rozhodnutia vyplatí odchodné vo výške 11 504,15 Eur (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie vo veci odchodného“).

5. O odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vo veci odchodného rozhodol žalovaný rozhodnutím č. SEU-4-92-2/2016-ODSP zo dňa 26.01.2017 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a odvolaním napadnuté rozhodnutie prvostupňového orgánu potvrdil (ďalej len „napadnuté rozhodnutie vo veci odchodného“). Zo spisového materiálu zistil, že žalobcov služobný pomer trval 25 ukončených rokov a rozhodujúcim obdobím na zistenie základu pre výpočet odchodného bolo obdobie 10 rokov od roku 2005 do roku 2014. Príjmov najlepší skončeným kalendárnym rokom služobného pomeru v rozhodujúcom období bol rok 2014, v ktorom odvolateľ dosiahol hrubý príjem 29 040,- Eur.

Poukázal na výšku priemerného mesačného služobného platu odvolateľa a spôsob výpočtu odchodného podľa § 33 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z. v znení účinnom do 30.04.2013. Žalovaný mal za to, že prvostupňový orgán verejnej správy správne určil základ na výpočet odchodného a výšku odchodného vypočítal v súlade so zákonom č. 328/2002 Z. z.. Poukázal tiež na prv vyplatené odchodné v celkovej výške 14 772,23 Eur a uzavrel, že prvostupňový orgán verejnej správy odvolateľovi v súlade s § 36 zákona č. 328/2002 Z. z. v znení účinnom do 30.04.2013 znížil priznané odchodné celkove i sumu 15 116,18 Eur a sumu na výplatu správne určil vo výške 11 204,15 Eur. Vo vzťahu k odvolacej námietke o nezapočítaní príplatku príslušníkom Vojenského spravodajstva do základu na výpočet odchodného žalovaný zdôraznil, že z predložených finančných podkladov vyplýva, že hrubý mesačný príjem odvolateľa bol v roku 2014 vo výške 2 420,-Eur, z toho hodnotný plat bol vo výške 2 163,-Eur a príplatok príslušníkom Vojenského spravodajstva vo výške 257,-Eur. Príplatok príslušníkom Vojenského spravodajstva spolu s hodnotným platom tvorí hrubý príjem odvolateľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový orgán verejnej správy pri určovaní základu pre výpočet odchodného zohľadnil aj žalobcovi priznaný a vyplatený príplatok príslušníkom Vojenského spravodajstva. Vo vzťahu k výške príplatku príslušníkom Vojenského spravodajstva žalovaný zdôraznil, že podľa oznámenia o výške a zložení platu profesionálneho vojaka č.p.: VS100-3-349/2005 z 1.9.2005 vydaného vedúcim služobného úradu služobný plat odvolateľa pozostával z hodnotného platu a príplatku za výkon štátnej služby v organizačnej zložke Vojenského spravodajstva vo výške 7 730,-SKK (v prepočte 257,-Eur). Tento príplatok nebol odvolateľovi priznaný percentuálnym vyjadrením, ale pevne stanovenou sumou a v tejto výške mu bol aj doplatený. Nakoľko príplatok príslušníkom Vojenského spravodajstva bol odvolateľovi určený pevnou sumou, na jeho výšku valorizácia hodnotného platu nemala žiadny vplyv. Z uvedeného dôvodu považoval odvoláciu námietku za neopodstatnenú. Ak žalobca namietal aplikáciu ustanovenia § 36 zákona č. 328/2002 Z. z., ktorý bol s účinnosťou od 01.05.2013 zrušený, žalovaný argumentoval, že podľa prechodného ustanovenia § 143z zákona č. 328/2002 Z. z. profesionálnemu vojakovi, ktorého služobný pomer vznikol pred 01.05.2013 a jeho služobný pomer trvá aj po 30.04.2013, sa nárok na odchodné a jeho výšku posudzuje podľa predpisov účinných do 30.04.2013, okrem základu na výpočet odchodného. Do 30.04.2013 bolo poskytovanie odchodného upravené v § 33 až 36 zákona č. 328/2002 Z. z., a preto bol postup podľa § 36 zákona č. 328/2002 Z. z. v súlade s ustanoveniami zákona č. 328/2002 Z.z. Žalovaný uzavrel, že po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia zistil, že toto obsahuje všetky zákonné náležitosti v súlade s § 47 ods. 1 Správneho poriadku a nie je dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu.

6. Proti napadnutému rozhodnutiu vo veci výsluhového dôchodku ako aj proti napadnutému rozhodnutiu vo veci odchodného podal žalobca správne žaloby o preskúmanie ich zákonnosti. Krajský súd v Banskej Bystrici ako správny súd, konajúc samostatne o správnej žalobe proti napadnutému rozhodnutiu vo veci výsluhového dôchodku a samostatne o správnej žalobe proti napadnutému rozhodnutiu vo veci odchodného, zistil splnenie podmienok na spojenie vecí v zmysle § 65 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) a preto uznesením č.k. 24S/138/2016-57 zo dňa 10.08.2017 spojil na spoločné konanie vecí vedené pod sp. zn. 24S/138/2016 a 25Sa/3/2017 s tým, že v ďalšom konaní ich prejednal spoločne pod sp. zn. 24S/138/2016. Rozsudkom č.k. 24S/138/2016-66 z 21.09.2017 správny súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol a obe napadnuté rozhodnutia zrušil a veci vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku správneho súdu č. k. 24S/138/2016-66 z 21.09.2017 rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ako kasačný súd) rozsudkom č. k. 7Sžk/17/2018 z 29.05.2019 tak, že označený rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici ako správny súd po vrátení vecí na ďalšie konanie preskúmal žalobami napadnuté rozhodnutia žalovaného ako aj rozhodnutia prvostupňového orgánu a po opätovnom preskúmaní vecí v súlade s § 469 SSP dospel k záveru, že žaloby sú nedôvodné a preto ich zamietol. Správny súd veci opätovne prejednal v spoločnom konaní (zrušujúcim rozsudkom kasačného súdu nebolo uznesenie o spojení vecí na spoločné konanie z 10.08.2017 dotknuté).

8. Správny súd skonštatoval, že predmetom preskúmacieho konania boli napadnuté rozhodnutia žalovaného vo veci výsluhového dôchodku a vo veci odchodného, ktorými zamietol odvolania žalobcu

a potvrdil prvostupňové rozhodnutia VÚSZ. Pri opätovnom prejednaní veci správny súd vzal okrem právneho názoru kasačného súdu vyjadreného v rozsudku sp. zn. 7Sžk/17/2018 zo dňa 29.05.2019 do úvahy najmä obsah povinností a oprávnení, ktoré VÚSZ a žalovanému plynuli z platných právnych predpisov, na základe ktorých boli povinní postupovať v konaní o priznanie výsluhového dôchodku a odchodného žalobcovi. Správny súd, s odvolaním sa na príslušné ustanovenia zákona č. 346/2005 Z. z. vyhodnotil, že je zrejmé, že VÚSZ ani žalovaný nemali žiadne oprávnenie určovať a oznamovať zloženie a výšku služobného platu profesionálneho vojaka - žalobcu, pretože táto právomoc patrila výlučne vedúcemu služobného úradu žalobcu. Z ustanovení zákona č. 328/2002 Z. z. podľa správneho súdu vyplýva, že neboli oprávnení ani následne posudzovať, resp. v rámci určenia základu pre výpočet dávok výsluhového zabezpečenia vlastným posúdením modifikovať zloženie a výšku služobného platu (jeho zložiek). V súlade s § 81 ods. 3 zákona č. 328/2002 Z. z. VÚSZ priznáva, zvyšuje, znižuje, vypláca, zastavuje, odníma dávky výsluhového zabezpečenia spôsobom vyplývajúcim z ust. § 4 ods. 3, § 60 ods. 1, 4, § 143aa ods.1, § 143ab ods. 1, § 143ac ods. 1 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z., t. zn. tak, že základ na výpočet týchto dávok výsluhového zabezpečenia zisťuje z finančných podkladov od zamestnávateľa, ktoré deklarujú výšku skutočne vyplatených služobných plátov, prípadne príplatkov profesionálneho vojaka. Opačný prístup by bol podľa správneho súdu rozporný nielen so zákonom, ale aj s princípom zásluhovosti, ktorý z povahy veci v zásade nepripúšťa disproporciu medzi skutočne zaplatenými poistnými odvodmi na dôchodkové zabezpečenie, ktorých výška sa odvíja od výšky reálne poberaného služobného platu a výškou dávok výsluhového zabezpečenia. VÚSZ tak v danom prípade v súlade so zákonom určil základ na výpočet výsluhového dôchodku a odchodného žalobcu na základe podkladov poskytnutých mu Úradom Finančného zabezpečenia, ktoré podklady mu poskytli dostatočný skutkový základ na vydanie prvostupňových rozhodnutí, na základe čoho žalovanému nemožno vytknúť, že odvolania žalobcu proti prvostupňovým rozhodnutiam v odvolacích konaniach zamietol. Vzhľadom na uvedené správny súd vyhodnotil, že už nebol dôvod zaoberať sa žalobnými námietkami týkajúcimi sa spôsobu určenia výšky príplatku príslušníka Vojenského spravodajstva, t. j. či ju bolo správne určiť pevnou sumou alebo percentuálne z hodnotného platu žalobcu, resp. či sa na tento príplatok vzťahovala valorizácia a pod. Žalobca mal možnosť samostatne sa brániť voči výške alebo zloženiu jeho služobného platu, ktorý bol určený (oznámený) vedúcim služobného úradu. Žalobou o preskúmanie zákonnosti napadnutých rozhodnutí nemožno neuplatnené domáhanie sa takejto ochrany subjektívnych práv žalobcu nahrádzať.

9. Správny súd vyhodnotil žalobnú námietku týkajúcu sa nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia vo veci výsluhového dôchodku za nie dostatočne konkrétnu, pretože predstavuje len tvrdenie žalobcu bez toho, aby uviedol, v čom vada nepreskúmateľnosti spočíva. Nesúhlas so závermi žalovaného, resp. hodnotenie veci založené na použití iných úvah si nemožno zamieňať s nepreskúmateľnosťou rozhodnutia. Vo všeobecnosti preto možno uzavrieť, že napadnuté rozhodnutia žalovaného vadou nepreskúmateľnosti netrpia.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia vo veci výsluhového dôchodku ako aj napadnutého rozhodnutia vo veci odchodného dospel k záveru, že z týchto dôvodov sú napadnuté rozhodnutia žalovaného v súlade so zákonom, a preto s poukazom na § 190 SSP žaloby zamietol.

11. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca (ďalej tiež ako „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) SSP a žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Alternatívne navrhol zrušiť rozhodnutie žalovaného č. : SELUZ-4-35-2/2016-OdSP zo dňa 28.6.2016 a č. : SELUZ-4-92-2/2016-OdSP zo dňa 26.1.2017 a vec žalovanému vrátiť na ďalšie konanie a žalobcovi priznať náhradu trov konania a trov kasačného konania.

12. Sťažovateľ namietal, že správne orgány pri svojom rozhodovaní neuplatňovali a neaplikovali príslušné interné normy, ktorými sa priznávali príplatky príslušníkom Vojenského spravodajstva a tieto normy pri svojom rozhodovaní ani nebrali do úvahy. Sťažovateľ poukázal na rozsudky Okresného súdu Bratislava III. č.k. 14C/36/2011 -106 zo dňa 3.10.2016 a 6S/53/2011-200 zo dňa 21.4.2015 a uviedol, že v týchto súdnych sporoch príslušný služobný úrad nerozporoval priznanie

príplatku na základe percentuálneho podielu z hodnotného platu, ale rozporoval, či je možné príplatok bezdôvodne znížiť. Sťažovateľ tiež namietal, že nemal právo sa vyjadriť k podkladom rozhodnutia, žiadať ich doplnenie, nakoľko správny orgán len konštatoval, že je takýmito podkladmi viazaný a nemá právo ich hodnotiť či nejako dopĺňať. Ako dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci krajským súdom a porušenie práva na spravodlivý proces uviedol, že s právnym posúdením a odôvodnením krajského súdu nesúhlasí. Má za to, že súd nesprávne, účelovo a bez preverenia skutočných faktov a skutočností posúdil priznávanie predmetného finančného príplatku príslušníkom Vojenského spravodajstva a preskúmal postup príslušných správnych orgánov v uvedených správnych konaniach.

13. Sťažovateľ namietal, že v správnom konaní mal byť ako účastník pribratý aj Úrad finančného zabezpečenia Ministerstva obrany SR a Vojenský útvar Vojenského spravodajstva Ministerstva obrany SR. Namietal tiež vznik neodôvodnených prietahov v správnom konaní a nedodržanie zákonnej povinnosti vyplývajúcej z ust. § 33 ods. 2 Správneho poriadku zo strany správnych orgánov.

14. Sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd ustálil rozhodovaciu prax v oblasti priznávania príplatkov príslušníkov Vojenského spravodajstva. Sťažovateľ vyjadril názor, že je právne neprijateľné, aby rovnaký senát krajského súdu raz rozhodol v prospech žalobcu a po druhý krát v tej istej právnej veci rozhodol úplne inak.

15. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods.2 SSP) po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou, včas a je prípustná, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu a súdneho a administratívneho spisu a vyhodnotení sťažnostných námietok zistil, že kasačná sťažnosť je nedôvodná a treba ju zamietnuť z nasledovných dôvodov.

16. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 328/2002 Z.z. v znení účinnom ku dňu právoplatnosti preskúmaných rozhodnutí (22.7.2016 a 16.2.2017) dávky výsluhového zabezpečenia poskytované policajtom a profesionálnemu vojakovi závisia od doby trvania služobného pomeru v ozbrojených bezpečnostných zboroch, ozbrojených zboroch, Hasičskom a záchrannom zbore, Horskej záchrannej službe, Národnom bezpečnostnom úrade, Slovenskej informačnej službe a ozbrojených silách a od sumy služobného platu, ktorý dosiahli v ustanovenom období pred vznikom nároku na dávku.

17. Podľa § 33 ods. 1 písm. c/ bod 1 citovaného zákona odchodné patrí v rozsahu a za podmienok ustanovených týmto zákona profesionálnemu vojakovi, ktorého služobný pomer skončil prepustením.

18. Podľa § 33 ods.2 citovaného zákona odchodné podľa odseku 1 patrí policajtom a profesionálnemu vojakovi vo výške polovice základu zisteného podľa § 60, ak jeho služobný pomer trval nepretržite najmenej 13 rokov, a zvyšuje sa za každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru o jednu polovicu základu zisteného podľa § 60, najviac do výšky deväťnásobku základu zisteného podľa § 60.

19. Podľa § 60 ods. 1 citovaného zákona základ na výpočet výsluhového príspevku, odchodného, úmrtného, výsluhového dôchodku a invalidného výsluhového dôchodku sa zistí z priemerného mesačného služobného platu dosiahnutého v období posledných desiatich skončených kalendárnych rokov pred dňom skončenia služobného pomeru u policajta podľa odseku 2 a u profesionálneho vojaka podľa odseku 4.

20. Podľa § 60 ods. 4 citovaného zákona priemerným mesačným služobným platom profesionálneho vojaka je podiel súčtu mesačných služobných plátov, 8) rozdielu medzi služobným príjmom z predchádzajúcej funkcie a služobným platom, 9) mesačných plátov pri výkone štátnej služby mimo územia Slovenskej republiky bez prepočtu plátovým koeficientom príslušnej krajiny, mesačných hodnotných plátov 3eb) a príplatku za výkon mimoriadnej služby 3ec) pri výkone mimoriadnej služby, okrem súčtu takýchto plátov poskytnutých za obdobia dočasnej neschopnosti, ktoré mu patrili v príslušných kalendárnych rokoch podľa odseku 1, a celkového počtu kalendárnych dní, za ktoré tieto

služobné platy patrili; takto zistený podiel sa vynásobí koeficientom 30,417 a zaokrúhli sa na eurocent smerom nahor.

21. Podľa § 81 ods. 3 písm. b/ citovaného zákona dávky výsluhového zabezpečenia priznáva, zvyšuje, znižuje, vypláca, zastavuje a odníma profesionálnemu vojakovi a pozostalým po ňom Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia.

22. Podľa § 84 ods. 1 citovaného zákona na konanie o dávkach a službách sociálneho zabezpečenia sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, 29) ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Podľa § 143aa písm. a/ citovaného zákona policajt alebo profesionálny vojak, ktorého služobný pomer vznikol pred 1. májom 2013 a skončí po 30. apríli 2013, má nárok na výsluhový dôchodok, ak jeho služobný pomer trval najmenej 15 rokov pred 1. májom 2013.

24. Podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

25. Podľa § 40 ods. 1 Správneho poriadku ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol príslušný orgán, je správny orgán takým rozhodnutím viazaný; inak si správny orgán môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania.

26. Základnou sťažnostnou námietkou žalobcu, ktorú bolo potrebné posúdiť v kasačnom konaní bolo, či prvostupňový správny orgán - Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia - správne vypočítal sumy výsluhového dôchodku a odchodného s dôrazom na započítanie do základu pre výpočet týchto dávok príplatku príslušníka vojenského spravodajca. Žalobca namietal, že tento príplatok mu mal byť započítaný vždy v percentuálnej sume 15% z jeho hodnotného platu, naopak podľa názoru správneho súdu a žalovaného boli správne do výpočtového základu započítané jednotlivé sumy predmetného príplatku, ako vyplývajú z podkladov, ktoré prvostupňovému orgánu predložil Úrad Finančného zabezpečenia a Vojenský útvar 2013 Bratislava.

27. K tejto otázke sa už vyjadril NS SR v rozsudku sp. zn. 7Sžsk/17/2018 zo dňa 29.5.2019, ktorý zrušil v poradí prvý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/138/2016-66 zo dňa 21.9.2017, ktorým krajský súd podľa § 191 ods. 1 písm. e/ SSP zrušil tu preskúmané rozhodnutia žalovaného zo dňa 28.6.2016 a 26.1.2017 a vrátil veci žalovanému na ďalšie konanie. Najvyšší súd konštatoval, že Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia (ďalej VÚSZ) určuje základ na výpočet dávok finančného zabezpečenia z finančných podkladov zamestnávateľa, ktoré deklarujú výšku skutočne vyplatených služobných plátov, príp. príplatkov. V danom prípade mal VÚSZ k dispozícii okrem podkladov poskytnutých Úradom Finančného zabezpečenia aj kópie výplatných pásov, ktoré VÚSZ doručil žalobca v rámci odvolacieho konania k jednotlivým priznaným dávkam výsluhového zabezpečenia a sú založené v dávkovom spise. Najvyšší súd ďalej konštatoval, že skutočnosť, že na návrh žalobcu sa začalo na Krajskom súde v Bratislave konanie na určenie zákonnosti Personálneho rozkazu Náčelníka generálneho štábu ozbrojených síl SR č.7 zo dňa 31.3.2015, ktorým bolo rozhodnuté o doplatení služobného platu žalobcovi od roku 2007 do roku 2015, vrátane výšky zloženia služobného platu, nemožno považovať postup a rozhodnutie žalovaného ani prvostupňového orgánu pri rozhodovaní o výške výsluhového dôchodku a odchodného za nepostačujúce pre rozhodnutie vo veci. Podľa § 105 ods. 4 zák. č. 328/2002 Z.z. môže správny orgán o výške dávky rozhodnúť znova, ak sa preukáže nové skutočnosti rozhodné pre zmenu výšky už priznanej dávky. Týmto právnym názorom bol krajský súd pri novom prejednaní žaloby viazaný.

28. Krajský súd, viazaný vysloveným právnym názorom, posúdil právne vec tak, že žalovaný ani prvostupňový správny orgán nemali oprávnenie určovať a oznamovať zloženie a výšku služobného platu profesionálneho vojaka - žalobcu, pretože táto právomoc patrí výlučne vedúcemu služobného úradu žalobcu. Neboli oprávnení ani následne posudzovať, resp. v rámci určenia základu pre výpočet dávok výsluhového zabezpečenia vlastným posúdením modifikovať zloženie a výšku služobného platu (jeho zložiek).

29. Kasačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje s názorom správneho súdu, vyplývajúcim už z predchádzajúceho rozsudku NS SR sp. zn. 7Sžsk/17/2018, že základ na výpočet týchto dávok výsluhového zabezpečenia VÚSZ zisťuje z finančných podkladov od zamestnávateľa, ktoré deklarujú výšku skutočne vyplatených služobných plátov, príp. príplatkov profesionálneho vojaka. VÚSZ v danom prípade v súlade so zákonom určil základ na výpočet výsluhového dôchodku a odchodného žalobcu na základe podkladov poskytnutých mu Úradom Finančného zabezpečenia MO SR a Vojenského útvaru (VÚ) 2013 Bratislava.

30. Aj podľa názoru kasačného súdu nie je možné v konaní o dávkach výsluhového zabezpečenia akýmkoľvek spôsobom prehodnocovať či preskúmať už vydané záväzné a právoplatné rozhodnutia iných správnych orgánov, ktoré tvoria podklad pre rozhodnutie o priznaní jednotlivých dávok, ktoré mohli byť samy predmetom súdneho prieskumu. V danom prípade prvostupňový orgán a žalovaný vychádzali z Oznámenia o výške a zložení platu profesionálneho vojaka č. p.: VS100-3-349-2005 z 1.9.2005, ktoré bolo vydané vedúcim služobného úradu, podľa ktorého služobný plat žalobcu pozostáva z hodnotného platu podľa § 139 zákona č. 346/2005 Z.z. a príplatku za výkon štátnej služby v organizačnej zložke Vojenské spravodajstvo podľa § 144 cit. zákona vo výške 7730 SK (v prepočte 257 eur). Z podkladov, ktoré si VÚSZ zabezpečil v rámci prvostupňového správneho konania od posledného zamestnávateľa žalobcu (Vojenský útvar 2013 Bratislava) zo dňa 16.2.2016 č. VSA-4-2/2016 vyplýva, že služobný príjem žalobcu za obdobie od 10.7.2007 do 11.3.2015 bol tvorený hodnotným platom v konkrétnej výške a príplatkom za spravodajskú činnosť vo výške 7730 SK (po prechode na menu euro 257eur). Žalobcovi teda do vymeriavacieho základu boli započítané okrem iného jednotlivé príplatky za spravodajskú činnosť a to v pevnej sume tak, ako to vyplývalo z vyššie uvedeného oznámenia zo dňa 1.9.2005 a prílohy k záznamu o služobnom príjme VÚ 2013 Bratislava.

31. V danom prípade VÚSZ i žalovaný správne vychádzali z Oznámenia o výške a zložení platu profesionálneho vojaka zo dňa 1.9.2005, ktorým bolo rozhodnuté o výške príplatku za spravodajskú činnosť. Podklady, ktoré do administratívneho spisu predložil žalobca (výplatné pásky), ako aj podklady, ktoré si vyžiadal samotný VÚSZ, korešpondujú s týmto platovým dekrétom. VÚSZ aj žalovaný, viazaní týmto rozhodnutím, správne zistili skutkový stav ohľadne výšky príplatku za spravodajskú činnosť, keď vychádzali z výšky príplatku za spravodajskú činnosť, ako bola uvedená v tomto rozhodnutí, teda pevnou sumou. O tejto otázke si žalovaný ani prvostupňový orgán nemohli vytvoriť vlastný úsudok a nemohli sami aplikovať ustanovenia jednotlivých (interných) predpisov o poskytnutí príplatku, resp. § 144 ods. 2 zák. č. 346/2005 Z. z. O služobnom plate (a teda ani o výške príplatku) jednak žalovaný ani VÚSZ nemajú vôbec právomoc rozhodovať a jednak o tomto príplatku už bolo právoplatne rozhodnuté príslušným správnym orgánom.

32. Ani špecifická situácia žalobcu, s ktorým došlo k riadnemu skončeniu služobného pomeru dňa 31.3.2015 a personálnym rozkazom Náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl SR č. 107 zo dňa 31.3.2015 bolo rozhodnuté o doplatení služobného platu od roku 2007 do roku 2015, pričom tento personálny rozkaz žalobca napadol správnu žalobou, nie je dôvodom na zrušenie preskúmaných rozhodnutí, pretože ak by došlo k zrušeniu tohto personálneho rozkazu, Náčelník Generálneho štábu ozbrojených síl SR by opätovne rozhodol o doplatení služobného platu žalobcu za toto obdobie a v tom prípade VÚSZ by postupoval podľa § 105 ods. 4 zák. č. 328/2002 Z. z., kedy by rozhodol o zmene výšky dávky a o doplatení rozdielu alebo vrátení prebytku.

33. Námietky uvedené v kasačnej sťažnosti sú plne nedôvodné. Žalobca poukazoval na rozsudky Okresného súdu Bratislava III. č.k. 14C/36/2011 -106 zo dňa 3.10.2016 a 6S/53/2011-200 zo dňa 21.4.2015, kasačný súd konštatuje, že právne názory uvedené v týchto rozsudkoch nie sú použiteľné pre tú prejednávajúcu právnu vec, keďže vo vyššie uvedených civilných konaniach si žalobcovia uplatňovali doplatok spravodajského príplatku do výšky 20% z hodnotného platu profesionálneho vojaka, ktorý im bol od určitého obdobia znížený na 15%. V tu posudzovanej veci však predmetom konania nie je civilná žaloba o doplatenie príplatku, ale preskúmanie správnych rozhodnutí o priznaní výsluhového dôchodku a odchodného podľa zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov. Z tohto dôvodu nemôže byť dôvodná ani sťažnostná námietka odklonu od

ustálenej judikatúry kasačného súdu podľa § 440 ods. 1 písm. h/ SSP, keďže uvedené rozsudky nepredstavujú rozhodovaciu prax kasačného súdu t. j. Najvyššieho správneho súdu SR ani správneho kolégia NS SR.

34. Nedôvodná je aj námietka, že žalobca nemal právo sa vyjadriť k podkladom rozhodnutia, pretože správny orgán konštatoval, že je takýmito podkladmi viazaný a nemá právo ich hodnotiť. Pokiaľ aj je správny orgán povinný vychádzať zo skôr vydaného rozhodnutia (oznámenia), žalobca má právo oboznámiť sa aj s týmito podkladmi a vyjadriť sa k nim, ktoré mu nebolo upreté. Samotné vyhodnotenie týchto podkladov ako dôkazov v zmysle § 33 ods. 1 Správneho poriadku uviedol žalovaný v preskúmanom rozhodnutí, čo taktiež neobmedzuje žiadne procesné právo žalobcu.

35. Žalobca ďalej namietal nesprávne práve posúdenie veci krajským súdom (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP), keď uviedol, že s právnym posúdením a odôvodnením krajského súdu nesúhlasí. Žalobca len vo všeobecnosti uviedol, že súd nesprávne, účelovo a bez preverenia skutočných faktov a skutočností posúdil uvedené priznávanie predmetného finančného príplatku príslušníkom Vojenského spravodajstva a preskúmal postup príslušných správnych orgánov v uvedených správnych konaniach. Ako už bolo vyššie uvedené, predmetom správneho konania nebolo preskúmanie rozhodnutia o poskytnutí príplatku podľa § 144 ods. 1 zák. č. 346/2005 Z. z. a teda všetky sťažnostné námietky týkajúce sa priznania a výšky tohto príplatku nemôžu byť v konaní o preskúmanie dávky podľa zákona č. 328/2002 Z. z. úspešné.

36. Kasačný súd zároveň uvádza, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a článku 36 ods. 1 Listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude plniť očakávania a predstavy účastníka konania. Taktiež už podľa mnohonásobne judikovaného názoru Ústavného súdu SR základné práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy, článku 36 ods. 1 Listiny a právo podľa článku 6 Dohovoru nemôžu byť porušené iba tou skutočnosťou, že sa všeobecné súdy nestotožnia vo svojich záveroch s požiadavkami účastníka konania (uznesenie Ústavného súdu SR I. ÚS 111/2017-17 z 8.3.2017).

37. Nie je dôvodná ani námietka, že v správnom konaní mal byť ako účastník aj Úrad Finančného zabezpečenia MO SR a Vojenský útvar Vojenského spravodajstva MO SR. Poukaz žalobcu na § 14 ods. 1 Správneho poriadku v tomto kontexte je nesprávny. Účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté, resp. aj ten, kto tvrdí, že môže byť na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý. Účastníkom je aj ten, komu osobitný zákon také postavenie priznáva. Účastníkom konania nie je správny orgán, ktorý rozhoduje vo veci samej. Účastníkom konania nie je ani správny orgán, ktorý vydal rozhodnutia, ktoré sú podkladom pre vydanie rozhodnutia vo veci samej. Správnym orgánom chýba základná materiálna zložka na to, aby sa mohli stať účastníkmi administratívneho konania a to dosah rozhodnutia, ktoré má byť vydané, na ich subjektívne práva, právom chránené záujmy či povinnosti. Nedošlo k žiadnemu procesnému pochybeniu zo strany správneho orgánu, keď s nimi ako účastníkmi správneho konania nekonal, ani k pochybeniu správneho súdu, keď ako s účastníkmi konal s tými osobami, ktorých ako účastníkov uviedol samotný žalobca v správnej žalobe.

38. K námietke, že v správnom konaní vznikli neodôvodnené priesťahy, kasačný súd uvádza, že judikatúra správnych súdov je konštantná v tom, že samotné priesťahy v správnom konaní nepredstavujú také podstatné porušenie ustanovení o konaní, ktoré by mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia.

39. Nebolo preukázané ani porušenie povinnosti podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku, ktorá podľa žalobcu nebola dodržaná. Je potrebné zdôrazniť, že túto procesnú vadu žalobca nenamietal v správnej žalobe a prvýkrát ju uplatnil až v kasačnej sťažnosti. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobcovi bolo doručené poučenie účastníka správneho konania a výzva na doplnenie podkladov zo dňa 28.12.2015 v súlade s § 33 ods. 2 Správneho poriadku, ktorý bol v uvedenej výzve citovaný a táto výzva bola adresovaná okrem žalobcu aj jeho právnomu zástupcovi (týkala sa oboch priznaných

nárokov). V právnej veci priznania odchodného, po vydaní odvolacieho rozhodnutia zo dňa 28.6.2016, ktoré zrušilo prvostupňové rozhodnutie o priznaní odchodného zo dňa 9.3.2016, bol právny zástupca žalobcu opätovne poučený podaním zo dňa 21.9.2016 o práve nazerat' do spisu, robiť si z neho výpisy, odpisy a dostať kópie listín, o práve navrhovať dôkazy a ich doplnenie, vyjadrovať sa pred vydaním rozhodnutia k podkladom a o spôsobe ich zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie. Rovnaké poučenie bolo zaslané aj priamo žalobcovi podaním zo dňa 8.9.2016. Kasačný súd konštatuje, že žiadne podstatné porušenie procesných práv žalobcu v administratívnom konaní, ktoré by mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia, nebolo zistené.

40. Napokon je nedôvodná aj námietka, že krajský súd sa nevysporiadal so žalobnými námietkami v odôvodnení rozsudku. Táto námietka je koncipovaná len všeobecne a nie je z nej zrejmé, ktoré konkrétne právne otázky zostali otvorené a na ktoré správny súd nereagoval, resp. reagoval nedostatočne. Táto námietka sa javí ako účelová a je plne nedôvodná.

41. Vzhľadom na to, že sťažnostné námietky žalobcu boli vyhodnotené ako nedôvodné, kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

42. O náhrade trov kasačného konania vo vzťahu k žalovanému bolo rozhodnuté podľa § 168 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalovanému ako úspešnému účastníkovi kasačného konania kasačný súd náhradu trov kasačného konania nepriznal, pretože nebola splnená podmienka § 168 SSP, že náhradu trov možno spravodlivo požadovať. Žalobca ako neúspešný účastník kasačného konania nemá právo na náhradu trov kasačného konania (§167 SSP a contrario v spojení s § 467 ods.1 SSP).

43. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.